

[Wilhelm.]

mobilitet mellem det at være beskæftiget og det en gang at blive smidt ud i arbejdsløshed. Vi har ingen gode undersøgelser over de ting, vi fik ikke nogen resultater af det her i dag. Det bliver noget af det, vi kommer til at efterlyse, om ikke for andet, så fordi den formodede, meget stærkt manglende mobilitet mellem en gang at komme ud af beskæftigelse og så muligheden for at komme tilbage i den jo har en enorm indflydelse på, hvor meget 26 ugers reglen i realiteten kommer til at betyde for titusindvis af mennesker i løbet af et års tid eller halvandet.

Men det fik vi altså ikke. Vi fik reklame-talen. Vi fik en opremsning af ting, regeringen har gjort eller påtænker at gøre. Og lad os da gå ind på det. Det er jo stort set 3 kategorier. Der er tale om de forskellige former for tilskud af den ene og den anden art til privatkapitalen. Der er tale om en lidt anden kategori, som man kunne sige bestod i at søge at sikre boligbyggeriet, at søge at sikre en vis beskæftigelse i byggefagene, måske at igangsætte miljøprojekter og visse kollektive trafikprojekter og den slags ting, altså mere eller mindre i den offentlige sektor. Og der var endelig en vis omtale af det efter regeringens mening gunstige i den overenskomstafslutning, man fik.

Lad mig tage de tre hovedgrupper og sige først om den sidste, overenskomsten: hvad var typisk ved det diktat, man lavede? Det var jo, at der i realiteten ikke — bortset fra den forventede langtidsvirkning af at have nedsat lønudviklingstakten, som man håber på, men ikke har i hånden på nogen som helst måde — var noget som helst perspektiv i det, man dikterede. Der var ikke noget som helst, der f. eks. tog sigte på at lave en lidt mere solidarisk fordeling af den manglende beskæftigelse, man har; det var dog ellers en ret begrænset målsætning at stille sig for en socialdemokratisk regering. Der var ikke noget som helst i retning af at sige nedsat pensionsalder — jeg ved godt, det ikke direkte har med overenskomster at gøre, men det har at gøre med den politik, man i det hele taget har ført. Men der var ikke noget som helst — og det kunne have med overenskomsterne at gøre — om at sige nedsat arbejdstid for at mindske den deciderede ledighed. Der var ikke noget som helst

i retning af at sige: ja men så tager vi et overenskomstkraft på en ret til efteruddannelse af et vist omfang, inspireret f. eks. af visse af de store italienske forbund, der har så massive krav om efteruddannelse i deres overenskomster, at det rent faktisk, hvis vi tænkte os dem indført herhjemme, ville sluge 6-7 af de 10 pct. ledighed, som vi har i øjeblikket. Der var ingen perspektiver i den retning, og det er selvfølgelig ikke noget tilfælde.

Om den første kategori: tilskud til privatkapitalen: ja, den møder vi jo hver eneste uge, så den har vi lejlighed til at kommentere, efterhånden som dagene går, og det vil vi gøre, men det er ikke vores område at søge løsninger for beskæftigelsessituationen her, så jeg vil ikke i dag gøre meget ud af den.

Der var den midterste kategori: forskellige bestræbelser på at sikre beskæftigelsen i byggefagene, forskellige bestræbelser på at sikre et kvantitativt rimeligt boligbyggeri, eventuelt bestræbelser på at få igangsat miljøprojekter og kollektive trafikprojekter og den slags ting. Der kender man godt vores mening, man ved vi er meget lydhøre, man ved, vi godt vil være med, men ikke til en hvilken som helst af f. eks. disse trafikinvesteringer. Vi mener, at de også skulle kunne bære rent fornuftsmæssigt i en ikke så forfærdelig beskæftigelsessituation, før det kan nytte noget at støtte dem i den nuværende situation. Men man ved jo godt, hvor man har os. Der er forskellige af disse ting, som vi er ganske afgjort positivt stemt over for. Dem skal jeg komme til ved at gøre det meget konkret og gennemgå, hvad det er man har gjort på byggeområdet eller i boligsektoren rent faktisk i de måneder, der er gået, men vil dog lige forinden spørge: det, man nu lægger op til med pakkeløsningerne, hvad vil det rent faktisk betyde?

Der ved vi jo godt, hvor det er, de borgerlige partier, som man vil lave pakkeløsning med, slår bremserne i. Der ved man godt, at det er et hvilket som helst initiativ, der kunne sikre om ikke op til de 40.000 boliger, som man påstod var målsætningen, så dog noget mere, end der kommer i dag ved de mekanismer, man har givet frit spillerum for nu. Det er jo den slags initiativer, det er det forslag, som statsministeren tog op af graven her i dag og nævnte en gang til, som